

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.
 Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.
Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.
 Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

KURJER WARSZAWSKI.

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY PIERWSZY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-iej rano do 8-iej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-iej rano do 1-iej po południu.

OGŁOSZENIA

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz kop. 20.
Nekrologja: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.
Małe ogłoszenia za jeden wyraz po 2 kop. każdy raz; ogłoszenie minimum 20 kop.
Nadane: za jeden wiersz garmontowy rs. 1.
 Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Frendlera, ulica Senatorska.

Redakcja Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 268. — Telefon Administr. 517.

PODRÓŻ JEGO CESARSKIEJ WYSOKOSCI CESARZEWICZA NASTĘPCY TRONU NA WSCHÓD.

Ku końcowi września w oczekiwaniu podróży Cesarzewicza w porcie Pirejskim zgromadziła się eska-dra rуска, w której znajdowały się pomiędzy innymi: fregaty półpancerne „Pamiat Azowa” i „Władimir Monomach”, oraz łódź kanonierska „Zaporożec”. Dowódcą flotylli mianowany został flag-kapitan Jego Cesarskiej Mości kontr-admirał Basargin. Tutaj również na spotkanie Cesarzewicza przyjechał poseł rurski w Grecji r. t. M. K. Onou, który od lat trzydziestu pracuje w misjach rurskich na Wschodzie. Poseł r. t. Onou miał towarzyszyć Cesarzewiczowi w podróży po Grecji, Egipcie i Indjach.

Podobnie, jak Rosja północna, zwracała się nieustannie do m. Bałtyckiego, tak samo monarchja Habsburgów nie mogła ograniczyć się posiadaniem Dunaju i dążyć do brzegów Adryatyku, wrzynającego się głęboko w ład Europy. Jeżeli nie liczyć opuszczonego pobbzeża dalmackiego, Austrii przypadł w udziale niewielki kawałek Adryatyku, oblewający słowiańsko-włoski półwysp Istrii. Na ostrym cyplu tego półwyspu utworzono port wojenny Pola. U podstawy półwyspu nad dwiema zatokami rozsiadły się: austriacki Trjest i węgierska Fiume (Rieka). Rzuciwszy nawet pobieżnie okiem na mapę Europy, odrazu odgadniemy znaczenie Trjestu, który ma być portem dla Niemiec południowych i całej Austrii. Północno-zachodni zakątek Adryatyku widział już rozkwit i upadek głośniego w starożytności miasta Akwilei, a następnie królowej Adryatyku—dawnej Wenecji. Za szczęśliwszych czasów rozkwitu tej rzeczypospolitej na podwładnej jej Istrii głównym miastem było Capo d'Istria. Dziś miasteczko tego nazwiska wraz z Akwileją mogą interesować tylko lubowników starożytności. Wszystkie te miasta musiały z biegiem czasu uchylić głowę przed Trjestem, który jednakże nie posiada nawet cienia wpływu politycznego dawnej Wenecji i służy wyłącznie państwu za olbrzymi magazyn handlu morskiego. Trjest nie jest również nowem miastem; data jego założenia sięga daleko w przeszłość. Stare gmachy zgrupowały się na pochyłości płaskowzgórza, nowe zaś miasto zasiadło u podstawy aż do samego morza. Z chwila przeprowadzenia kolei Alpy przestały istnieć, jako przeszkoda, i Trjest jeszcze wyżej mógł podnieść głowę. Obróty handlowe portu trjesteńskiego dosięgają olbrzymiej cyfry 350 milj. guldenów; w ciągu roku przeszło 8,000 okrętów staje na kotwicy w porcie, przywożąc głównie: bawełnę, kawę, tytoń i węgiel kamienny, a zabierając natomiast: zboże, drzewo, bydło rógate i cukier. Ożywienie i ruch w porcie panują wielkie. Jednakże, sądząc z tego, co było przed dwudziestu kilku laty, można się było spodziewać większego wzrostu Trjestu. Kto wie, czy przyczyny tego nie należy szukać w odciągnięciu częściowo towarów na linje: Dunaj, Wiedeń, Konstantynopol i Wiedeń-Saloniki.

Ludność nadbrzeżną stanowią włosi i słowianie. Dwie te narodowości tworzą główny kontyngens w kompletach osad okrętowych floty wojennej i handlowej. W Trjescie około r. 1830-go utworzyło się olbrzymie przedsiębiorstwo „Lloydu austriackiego”. Jest to jedna z najbogatszych firm parowcowych na m. Śródziemnem. Dzięki owej nader dogodnej pozycji, Trjest miał wszystkie dane, które mogły mu zapewnić wzrost nawet jako miastu. Tymczasem ludność jego nie przewyższa stu tysięcy. Prawdopodobnie pochodzi to ztąd, że okręg jego jest nader szczepły: granica włoska przechodzi w pobliżu, więc słowisi chętniej osiedlają się na półwyspie Apenińskim, a słowianie znów usuwają się na wschód. W pobliżu dworca kolei powstał nowy port, ciągnący się około trzech wiorst. Stary port kończy się zakretem tamy św. Teresy; na końcu owej tamy wznosi się la-

tarnia morska. Od placu kolejowego do tamy św. Teresy ciągną się bulwary z dość pięknymi gmachami. Są tutaj: piękna cerkiew grecko-prawosławna św. Mikołaja, teatr miejski, giełda, pomnik Leopolda I-go, ratusz, pomnik cesarza Karola VI-go, dom Lloydu austriackiego, kwarantanna oraz szereg innych gmachów. Do Trjestu przywiązane są wspomnienia o zamieszkującym tu niegdyś arcyksięciu, a następnie cesarzu meksykańskim, nieszczęśliwym Maksymilianie. Na placu Józefa wzniesiono mu pomnik. W pobliżu miasta nad morzem znajduje się cudowna willa arcyksięcia—Miramare.

Z dworca trjesteńskiego, gdzie Jego Cesarska Wysokość powitany został przez władze austriackie, Cesarzewicz, nie zatrzymując się w mieście, udał się wprost do przystani św. Andrzeja. Południowe typy zgromadzonej ludności, błękitna tafla morza wreszcie, bez względu na późną jesień, ciepłe dni słoneczne—wskazywały na charakter południowy wiedzianego kraju. Na przystani powitał Cesarzewicza Wielki Książę Jerzy Aleksandrowicz, kontr-admirał Basargin i poseł rurski w Grecji, r. t. Onou. Szpaler publiczności rozciągał się wzdłuż bulwarów.

Zaledwie rozwinięto flagę Cesarzewicza na szalupie, gdy z okrętów rurskich dała się słyszeć salwa i na rejach pojawiła się załoga. Wkrótce potem Jego Cesarska Wysokość przyjął raport na fregacie „Pamiat Azowa” od kapitana 1-iej klasy Lomena I-go, a następnie przeszedł przed frontem oficerów i załogi. Szczerze rurskie: „zdrowia życzymy!” musiało wesoło odezwać się w duszy Podróżników, którzy wstąpili na tę ruchomą część rodzinnego terytorjum. Na fregacie zamiast kontradmirałkiej, rozwinięto flagę Następcy Tronu. Jego Cesarska Wysokość raczył zaszczyścić Swą obecnością i inne okręty flotylli; na fregacie „Władimir Monomach” powitał Cesarzewicza kapitan Dubasow, a na łodzi kanonierskiej „Zaporożec” kapitan Niewrażyn. Okręty wojenne rurskie odznaczają się szczególną czystością i porządkiem, wobec zaś przyjazdu Cesarzewicza załogi dołożyły starania, aby wszystko było jeszcze w większym porządku. Części miedziane świeciły się jak słońce, a pokłady wymyte były do możliwej czystości. Nieco ościężali na lądzie marynarze, tutaj czuli się w swym żywiole i czekali tylko sposobności, aby popisać się przed Jego Cesarską Wysokością ze zrzecznością i odwagą. (Franc. wiadn.)

— W kościele archikatedralnym św. Jana jutro, o godzinie 9-iej zrana, odprawiona zostanie solenna wotywa ku czci N. Sakramentu.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-iej zrana, w kościele św. Ducha (po-paulińskim), przed ołtarzem N. Panny Marii Czestochowskiej i ku Jej czci odprawiona zostanie solenna wotywa.

— Jutro, jako w pierwszy czwartek nowo rozpoczętego miesiąca, w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) odprawione zostanie dopódnudniowe nabożeństwo z wystawieniem N. Sakramentu w puszcze na intencję bractwa matek chrześcijańskich.

— W kościele św. Kazimierza (panien sakramentek) jutro odprawione zostanie całodziennie nabożeństwo odpustowe z wystawieniem, kazaniem, nieszporami i procesją ku czci N. Sakramentu.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Cisza święteczna wisi jeszcze nad widnokresem politycznym Europy. Wszystkie parlamenty świętują, wszystkie kwestje polityczne zawieszono. W Anglii nie rozstrzygnął się dotąd paradoks irlandzki: obydważ zapasniczy z Corku; Parnelli i Maurycy Healy, oświadczyli wprawdzie gotowość złożenia mandatów do izby gmin, ale dotąd kroku stanowczego nie uczynili. Podniesiono uwagę, że go nawet uczynić nie mogą: konstytucja angielska nie pozwala bowiem na złożenie mandatu do izby gmin, w sposób legalny uzyskanie mandatu do izby gmin, w sposób legalny uzyskanie mandatu do izby gmin, w sposób legalny uzyskanie mandatu do izby gmin.

bury zgodzi się na wyposażenie w godności królewskie takich „gagatków”, za jakich w oczach jego uchodźci muszą zarówno Parnell, jak współzawodnik jego, Healy.

We Francji na chwilę także ucichło: prasa uprzyjemnia sobie porę świętecznego bezrobocia rozbiorem pytania, czy książę Ludwik Bonaparte jest претенdentem i czy artykuł pierwszy ustawy o banieji rodzin panujących dawniej we Francji może być doń zastosowany? Podobno na czwarkowej radzie ministrów uchwalono, że dopóki książę Ludwik nie dopuści się żadnego aktu natury politycznej, nie można zabronić mu wstępu na ziemię francuską. Po za tem prasa francuska, przepojona dziś nieomal wyłącznie radosnymi uczuciami, obudzonymi wysokim zaszczytem, jaki spotkał świeżo prezydenta rzeczypospolitej, i z goratszym jeszcze niż dotąd temperamentem roz-biera korzyści, płynące dla Francji z przyjaźni rurskiej, tak skutecznie równoważąc zamachy przeciw-pokoju potrójnego przynierza. Po za tem ubawiono się jeszcze wyrzuceniem deputowanych bulan-żerowskich: Laisanta i Goussota z łoży wolnomularskiej „Les Disciples du progres” za to, że uczestniczyli w dziele konspiracji przeciw rzeczypospolitej. Zresztą Francja czyta teraz—Pieniądz” Zoli.

W Wiedniu przygotowują się z nerwowym niepokojem do kampanji parlamentarnej, której początku za tydzień już oczekują stronnictwa przedlitawskie, nie wiedzące, czy cieszyć się, czy smucić z wyniku rokowań hr. Taafego z przewodzcami stronnictw nad sklejeniem większości rządowej w radzie państwa?

Vaterland dowodzi cyframi i fałszywym optymizmem, że właściwa większość pozostaje i nadal po stronie dawnej prawicy, która w każdej, na dobie będącej sprawie parlamentarnej ma zapewnionych, solidarnością związanych 153 głosów, resztę zaś potrzebna do absolutnej większości 177 głosów, dopełnić może chwilowemi koalicjami to z frakcją antyse-micką, to z narodowcami niemieckimi, to z młodoczechami lub lewicą liberalno-niemiecką. Nawet przeto i bez umówionego na środowej konferencji paralelizmu akcji parlamentarnej trzech grup kom-promisowych: lewicy niemieckiej, polaków i klubu hr. Hohenwartha, może dawna prawica uważać się za pania sytuacji. Vaterland przekona się niebawem, czy jego rachuby były oparte na rzeczywistości, czy na tęczowej fikcji. *Wienor. Ztg.* ogłosiła już patent cesarski, zwolujący radę państwa na 9-ty b. m., główne zaś grupy parlamentarne zbierają się w d. 7-ym na poufne narady wstępne.

Równocześnie ogłoszono nominację biura prezydjalnego izby panów. Cesarz Franciszek Józef powołuje prezydum dotychczasowe, złożone z hr. Ferdynanda Trauttmansdorfa, jako przewodniczącego, księcia Aleksandra Schoenburga-Hartensteina i księcia Konstantego Czartoryskiego jako wiceprezesa. Święta przerwały i ochłodziły nieco roznamiętniającą się w Niemczech coraz bardziej dyskusję nad niemoralnością funduszu Welfów, a raczej nieodpowiedzialnej jego fruktyfikacji przez dawnego kancle-wiedzialnej jego fruktyfikacji przez tajnej policji. Odrza ku celom tajnej polityki i — tajnej policji. Odrzy-mał także od byłego kanclerza z tegoż samego funduszu Welfów upominek w sumie pięćdziesiąciu tysięcy marek.

Dzisiaj we Friedrichsruhe książę Bismark obchodzi urodziny swoje (ur. 1-go kwietnia 1815). Na ucho-pytają się w Niemczech wszyscy, którzy bawią się politycznym plotkarstwem lub radzi słyszeć, jak trawa rośnie, co też uczyni wobec tej uroczystości narodowo-familijnej cesarz Wilhelm? Ze nie poje-dzie do Friedrichsruhe ani do Altony, to już dziś pewna.

Książę Bismark wyrzekł się widocznie tej przy-jemnej nadziei, skoro nie czekał na ziszczanie zawo-dnych obieteczek i w czwartek już rewizytował hr. Walderseego w jego nowej kwaterze altońskiej. Ze

usposobienia kół dworskich nie musiały się zmienić, świadczyć się zdaje każdy numer urzędowego *Otterndorfer Kreisblattu*, który ze systematyczną ścisłością przedrukowuje wszystkie głosy przeciw kandydaturze księcia Bismarka do parlamentu rzeszy z okręgu Geestmünde-Otterndorf. Br. Z.

NOWA KASA PRZEZORNOŚCI.

W Zwierzynie, głównem siedlisku ordynacji Zamoyskich, utworzona została świeżo kasa przezorności dla sług i oficjalistów tejże ordynacji.

Ustawa kasy obmyślana jest bardzo dobrze i służyć może za wzór dla wszystkich zarządów większych dóbr, zatrudniających znaczniejszą liczbę oficjalistów, dlatego też podajemy tu jej streszczenie.

Do kasy należeć może każdy oficjalista, nie będąc jednak zobowiązanym do tego.

Każdy uczestnik wpłaca do kasy 10% swej pensji rocznej, zaś 20% od gratyfikacji, tantjem lub podobnych dodatków osobistych—wyłącznie na rachunek osobisty.

Ordynacja zaś wnosi corocznie do kasy od siebie 10% wypłaconych ogółem pensyj i zasług.

Każdy uczestnik otrzymuje książeczkę, w której wpisywane będą jego wkłady osobiste, tudzież przypadająca na niego część z zapłat ze strony ordynacji.

Od sumy złożonej każdy uczestnik pobierać będzie 5% w stosunku rocznym, przyczem procenty będą corocznie wpisywane do książeczki na jego rachunek.

Właścicielami książeczek stają się jednak uczestnicy dopiero po latach 20-tu, mimo to jednakże żaden z nich nie może podnosić z kasy należnych mu kapitałów tak długo, póki pozostaje w służbie w ordynacji; po latach 20-tu przestają jednakże być obowiązani do wnoszenia składek 10%, ale dodatek ze strony ordynacji będzie i nadal wpisywany na ich rachunek.

Ktoby przed upływem lat 20-tu wystąpił z kasy, lub przestał płacić wkładki, traci prawo do dodatków ze strony ordynacji, a kasa wypłaci mu tylko jego wkładki osobiste wraz z procentami od nich.

Kwoty, wpisane w książeczkę, staną się własnością uczestnika przed upływem lat 20-tu na wypadek jego choroby nieuleczalnej, kalectwa lub śmierci.

Kwoty, wpisane na książeczkach unieważnionych, rozdzielane będą corocznie pomiędzy pozostałych uczestników kasy.

Fundusze, pozostałe po zaspokojeniu wszelkich zobowiązań kasy, stają się wyłączną własnością ordynacji.

Kapitały kasy winny być składane wyłącznie w gwarantowanych przez rząd papierach procentowych.

Kasa zarządzać będzie wyznaczony przez ordynata lub kuratora kasjer, który corocznie obowiązany będzie składać rachunki.

Uczestnik nie ma prawa mieszać się do zarządu kasy pod żadnym względem. K. W.

Desmorest.

Kto był katem Robespierre'a? Długo czas na pytanie to nie było zgodnej odpowiedzi. Karol Henryk Sanson utrzymywali jedni, Henryk Sanson twierdzili inni.

Sardou nawet, pracując nad „Termidorem”, skłaniał się zrazu ku pierwszemu, jakkolwiek ten zmarł w sześć miesięcy po straceniu Ludwika XVI-go, nie mógł zatem tracić Robespierre'a w r. 1794-ym. Wykonawcą więc egzekucji tej ogłoszono ostatecznie syna Karola Sansona, Henryka, dziedzicznego następcy na stanowisku kata paryżkiego. Mianowany nim po śmierci ojca w końcu sierpnia 1798-go r., wedle tartarnej opinii stracić miał nie tylko Robespierre'a, ale i Marję Antoninę, księżnę Elżbietę, Dantona, Kamila Demouilins i wielu innych.

Aż oto wypadkiem w archiwach ministerjum sprawiedliwości odnaleziono kilka z rządu podań, podpisanych przez niejakiego Desmorest'a, pierwszego pomocnika kata paryżkiego, a w których tenże domagając się wsparcia od rządu, barwnie kreśli udział swój w epoce terroryzmu, stracenie Robespierre'a mianując nadzwyczajną przysługą, jaką oddał krajowi.

Po nitce idąc do kłębka, sprawdzono następnie, iż kat właściwy, Henryk Sanson, dla wstępu, jaki mu sprawiał okropny fach jego, rzadko bardzo przykładał ręki do sanjnych egzekucyj, zadawałnając się przygotowaniem jedynie sprawy całej. Ubierał na śmierć skazańców, prowa dził ich na rusztowanie i gilotynował pomocnik Sansona, Desmorest.

Ten ostatni za życia, a zmarł w roku 1857-ym, miał 85-letni starzec, opowiadał chętnie o zajęciu, jakie z krwiożerczym trybunem, o zajęciu, którego cudem nie miał niје przypłacił gardłem.

Desmorest, jako pomocnik kata, mając wstęp wolny do więzienia „Conciergerie”, ułatwił pewnego razu ucieczkę pod przebraniem, jednego z rojalistów, niejakiego Saint-Aubina. Rzecz, jakkolwiek trzymana w tajemnicy, doszła do wiadomości publicznej. Opowiadano sobie, iż zbieg do spółki z przyjaciółmi Dantona przygotowuje terrorystom krwawy odwet, i że do ucieczki pomagał mu pomocnik kata.

W sześć dni później Desmorest odebrał list zapieczętowany, na którego widok struchlał; na kopercie poznał pismo Robespierre'a. Dyktator rozkazywał mu natychmiast stawić się w Pałacu Sprawiedliwości, nie dając prztem żadnych objaśnień.

Przewidując śmierć blizką—słowa są Desmorest'a—drżący stawilem się na rozkaz; zastałem w sali Robespierre'a, brata jego, Saint-Just'a i Henriot'a.

— Iu skazanych straciłeś przed sześcioma dniami?—zawołał na mój widok Robespierre.

— Jeden tylko Fouquier-Tinville na pytanie to byłby w stanie dać odpowiedź—odparłem.—Wszystkich, których na urzędowym rozkazy widniały nazwiska, straciłem. Zresztą grabarze chyba podaćby mogli liczbę dokładną.

— Tak—odrzekł Robespierre—ale ci nędznicy, jakkolwiek obowiązani są po każdej egzekucji piśmienny szczegółowy składać mi raport, w dniu tym nie uczynili tego. Przeszukali jeno kieszenie skazańców i za pieniądze znalezione popili się. Nadto tyle na ciała wyleli wody z wapnem, że niepodobna było rozróżnić trupów świeżych od dawniejszych.

— Wszystkich skazanych—zapewniłem raz jeszcze—wedle spisu urzędowego straciłem.

— Ależ tu ciężkie oskarżenie skierowano przeciw tobie. Fouquier-Tinville donosi mi, żeś ułatwił ucieczkę Saint-Aubin'a.

Chciałem się tłumaczyć, ale Robespierre nie dopuścił mnie do słowa.

— Jesteś łotrem—zawołał—monarchistą, nieprzyjacielem Rzeczypospolitej, życie twoje należy do mnie. W tej chwili w więzieniu „Abbaye” przebywa około 20 spiskowców i to wyborowych; jeżeli mi to wszystko potrącisz jeszcze tej nocy, przebaczę ci, w przeciwnym razie spotka cię los zdradców.

— Nawet za cenę życia nie uczynię tego—odrzekłem. Egzekucje nocne są wzbronione; wolno jest tracić jedynie w biały dzień, w miejscu publicznem i na zasadzie rozkazu urzędowego, wydanego po odbytych sądzie i na mocy wyroku. Czynu podobnego nie dopuściłbym się nigdy.

— Ani sądów nie będzie, ani wyroków—krzyknął zbliżając się do mnie Robespierre—a mimo to uczynisz swoje. Wyjź.

Desmorest rozkazu tego nie dał sobie dwa razy powtórzyć; wybiegł na kurytarz, ale tu ujęto go i wrzucono do jednej z najplugawszych cel więziennych w Pałacu Sprawiedliwości. Działo się to d. 25-go kwietnia roku 1794-go.

Trzy miesiące później, d. 27-go lipca, około godz. 4-ej po południu, zwróciła uwagę więźnia niezwykła wrzawa w podwórzu. Desmorest sądził, iż nadeszła dla niego ostatnia godzina, gdy do celi jego wpadł Richart, nadzorca więzienny, wołając:

— Wolny jesteś. Ci, którzy cię uwięzili, zajmą teraz miejsce twoje, lud przyprowadził ich tutaj.

Była to chwila upadku terrorystów, Konwent, skazując ich na śmierć, polecił ich uwiezić bezzwłocznie.

Tego samego wieczora jeszcze Desmorest odebrał rozkaz przeniesienia rusztowania z placu Grève na plac Rewolucji i przygotowania się na dzień jutrzejszy.

W dniu tym, o godz. 8-ej po południu, wysłano go do celi Robespierre'a, a wkrótce potem powiózł na stracenie na jednym wózku tak tego ostatniego, jak i Couthon'a, Saint-Just'a i Henriota.

Na rusztowaniu dopiero Robespierre w przystępie wściekłości rzekł do Desmorest'a, o tyle, o ile strzaskana szczęka mówić mu dozwalała:

— Masz szczęście; kolej twoja naznaczona była na d. 8-my sierpnia. (—)

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż ministerjum komunikacji stara się o uzyskanie wr. 1891-ym kredytu 7,093,000 rs. na budowę kolei, na studja przy wytykaniu nowych linii itd.

— Według informacji dzienników petersburskich, ministerjum dóbr państwa zamierza zorganizować przy dyrekcjach naukowych kursa gospodarstwa wiejskiego dla nauczycieli ludowych.

— Dzień donosi, iż projekt nowej ustawy giełdowej wniesiony został do rady państwa.

— Ze sprawozdania kasy pomocy inżynierów cywilnych, mającej swoje siedlisko w Petersburgu, dowiadujemy się, że w r. 1890-ym kasa miała członków-inżynierów 316, dochód jej wynosił rs. 11,053, a wydatki uczyniły rs. 1,477, w której to sumie mieści się kwota rs. 1,135, wydana sześciu osobom tytułem jednorazowych wsparć. Członkowie kasy mogą

bez żadnej gwarancji korzystać z pożyczki do wysokości rs. 200, na co kasa posiada fundusz specjalny rs. 2,000. Warunki pożyczki są bardzo przystępne: opłaca się od niej procent 1% rocznie, a termin zwrotu jest dwuletni.

— *Russk. wiedz.* donoszą, iż komisja taryfowa zaprojektowała już cła od przedmiotów z grupy ceramicznej (wyroby z gliny, porcelany, szkła itd., materiały, drogie kamienie). Cła w większej części pożyczki zostały znacznie podwyższone.

— Śmiertelność w Warszawie w ciągu tygodnia znacznie się zwiększyła, zmarło bowiem 248 czyli o 60 osób więcej, aniżeli w poprzedzającym; największej ofiar zabraly suchoty, a mianowicie 40, zapalenie płuc 31, nieżyt kiszki 17; z chorób zakaźnych: błonica 11, szkarlatyna 6, ospa 3 i odra 2; śmiercią wypadkową zginęło 5, a samobójczą 2 osoby; w 54 razach przyczyna zgonu nie została wskazana; urodzeń było 354, a w tej liczbie 61 dzieci nieślubnych, małżeństw zawarto 40.

— Służba policyjna otrzymała polecenie, aby w każdym wątpliwym wypadku, dotyczącym podejrzenia, iż ktoś uchylił się od spełnienia powinności wojskowej, takie indywiduum przytrzymywała i odsyłała do aresztu policyjnego.

— Według raportu biura kontroli służących, w obecnej chwili są do umieszczenia: 6 kucharzy, 103 lokaj, 21 szwajcarów, 15 kelnerów, 1 markier, 2 froterów, 116 stróżów, 156 parobków, 45 stangretów, 6 kamerdynerów, 49 kucharek, 39 sług do/wszystkiego, 44 pokojówek, 16 bon, 11 mianek, 1 pomywaczka, 12 kelnerki i 6 praczek.

— Zarząd oddziału przytułków dla biednych, wychodzących ze szpitali, zaprasza członków protektorów honorowych i czynnych na roczne posiedzenie oddziału, mające się odbyć jutro, we czwartek, o godzinie 5-ej po południu, w gmachu przytułku pod nr. 67-ym przy ulicy Dzielnej.

— Magistrat, jak już o tem niedawno donosiliśmy, zdecydował ostatecznie wybudowanie przy zakładzie czyszczenia miasta na polu powązkowskim murowanej kamery asfikcyjnej i wydał już nawet służbie technicznej polecenie. Obecnie jednak zarząd warszawskiego oddziału opieki nad zwierzętami wystąpił do magistratu z projektem zaniechania wymienionej wyżej budowy i urządzenia natomiast kamery przenośnej drewnianej, a to ze względu na zamierzone urządzenie w mieście przytułku dla psów, przy którym kamera mogłaby w przyszłości funkcjonować.

— W zgromadzeniu rękawiczników przed rokiem założona została kasa wsparć. Dzięki członkom zgromadzenia, którzy wnoszą regularnie składki, kasa rozwija się pomyślnie. Oprócz wydanych w ciągu roku wsparć, kasa posiada obecnie 107 rs. 50 kop.

— Na bibliotekarza sekcji handlu w Towarzystwie przemysłu zaproszono p. Trochimowskiego.

— Zastępcą obrońcy prokuratorji Królestwa Polskiego (na miejsce wychodzącego ze służby na własne żądanie p. Michalewskiego) mianowany został p. Piętka, asesor prokuratorji.

— Z teatru i muzyki.

* W ogrodzie Saskim daną będzie jutro opera „Halka”.

* Teatr Rozmaitości wystąpi jutro ze sztuką Vossa „Ewa”.

* Na jutrzejsze widowisko w teatrze Małym złożą się: krotochwila „Państwo Moulinard” i operetka „Figue Chochlika” z Zimajerową.

* Wznowienie „Straszego dworu” Moniuszki nastąpi w nadchodzącą niedzielę.

W obsadzie zaszły znaczne zmiany.

* Artystom teatru Małego rozdano do nauki trzyaktową krotochwilę Szambergą, tłumaczoną z czeskiego „Jedenaste przykazanie”.

Obsadę tej nowości tworzą panie: Baumanowa, Oswaldowa i Trapszówna, oraz pp.: Grudziński, Holtzman, Kulesza, Morozowicz, Sikorski, Sliwiński i Wojdałowicz.

* Wezorajszego wieczora na przedstawieniach znajdowało się osób w teatrach: Letnim 426, Rozmaitościach 610 i Małym 259.

— Kanalizacja i wodociągi.

Nie dziś, lecz jutro, odbędzie się w sali audjencjonalnej magistratu pierwsze posiedzenie nowo zorganizowanego komitetu budowy wodociągów i kanałów miejskich.

Z prawdziwą przyjemnością zaznaczamy przyrost w szeregach komitetu tego właśnie żywiołu, który znając miasto i warunki miejscowe, najbardziej jest kompetentny do zabrania głosu w kwestjach tego rodzaju—mianowicie techników.

Oprócz dawniej zasiadających budowniczych i

PRIMA APRILIS.

ZDARZENIE PRAWDZIWE.

(Obrazek galicyjski.)

— Wielmożnyj panie... ach!—stęknął, zatrzymując się we drzwiach, cały zadyszany. — Ja tak leciol... ach!

— No, cóż tam takiego?—zapytał dziedzic, zaintrygowany tym początkiem.

— Przyjechał do karczmy jakiś wielgij pan... ach!—odparł arendarz, nie mogąc schwycić oddechu.

— Co za wielki pan?

— Takij wielgij, bars wielgij... Całyj ze złota... ach!

— No, to daj mu wygodę i każ sobie dobrze zapłacić.

— Co ja mu dam, kiedy wun takij wielgij pan?... Wun tu ma złoto i tu ma złoto—dodał wskazując na piersi i na ramiona.

— Et, gadasz!...

— Cobym tak szczęścia nie miał... Ts, ts, gdzie wun złota nie ma?... I szablę ma ze złota i ostrogi... Aj waj, aż oczy bolą patrzeć.

— Hm — pomyślał pan Nikary — złoto na ramionach, to pewno epolety... Widocznie jakiś wielka figura.

— Aj waj, co to za pan — ciągnął dalej skwapliwie arendarz.—Jak tylo przyjechał, to wun do mnie powiada: „Żydzie, daj mi wody, bo mi sze pić chce.”

— Wody?

— A jakże... Ja mu przyniósł wody w szklance... Cobym tak zdrów był, co szklanka była czysta, a wun mi chlust w same oczy.

— Oblał cię?...

— Oblał... Powiada: cóż mi tak wodę podajesz, czy nie masz srybnej tacy?

— Hahaha!—zaśmiał się pan Nikary.

— Ja mu powiadam, co srybnej tacy nie mam, ale jest cukiernica, a wun mówi przynieś w cukiernicy.

— Hahaha!

— Ja mu przyniósł w cukiernicy, a wun mi znowu chlust w oczy... Powiada, co wun z takiej cukiernicy nie będzie piul... Aj waj, aj waj!

— Hahaha!... A to doskonałe...

— Wun mnie przysłał do wielmożnego pana...

— Do mnie?

— A jakże!... Wun gadał, co wun jest... zapomniałem, co wun jest u jakiegosz kszęcia... Wun jedzie naprzód, a za nim jedzie sam ksząże i ze żoną i ze służbą... Wun gadał, co im trzeba dacz jeść.

— Co za ksząże?

— Wielgij... wun sam mówił, co wielgij... Musi być wielgij, skoro takij wielgij pan naprzód jedzie i popas dla niego zamawia.

— To pewno adjutant—zapytał pan Nikary.

— Aha, aha!... Wun właśnie tak gadał.

— I przysłał cię do mnie?

— Tak jest... Biegnij—powiada—do pana dżedzyca i powiedz mu, co ksząże jedzie, to—powiada—pan dżedzyca będzie już wiedział, co zrobić.

— Tak powiedział? — spytał dziedzic, zrywając się z krzesła.

— Tak.

— Kto to być może?

— A cy ja wiem?... Może jakij król!...

— Jezus, Marja: król—zawołał pan Nikary. I co tehu dobiegł do żony.

— Wiesz co się stało—tak rzekł, drżąc ze wzruszenia na całym cielem.

— No?

— Przejeżdża dzisiaj tędy jakiś wielka figura: arcyksiąże, a może nawet i król... Popas wypada mu w naszej karczmie.

— Nie może być.

— Słowo ci daję... Jego adjutant jest już tu i przysłał do mnie Mordka... Biegnij—powiada mu—do dziedzica i powiedz, że ksząże wielki jedzie, to dziedzic będzie już wiedział, co zrobić należy.

— Co też ty gadasz?... Nic ciębie nie rozumiem... Naprzód mówił: arcyksiąże, potem król, teraz znów ksząże.

— A czy ja wiem co on jest... Adjutant mówił: ksząże wielki, to pewno arcyksiąże, albo król *incognito*... Trzeba do karczmy posłać dobry obiad... wino... służbę...

— Nie wiedzieć co... Każ powiedzieć, że ciębie niema w domu i już.

— Cóż znów?... Kto wie, może mi się szczęście peha do ręki, a ja miałbym przed nim uciekać... Proszę ciębie, każ natychmiast zrobić obiad jaknajlepszy... Franciszek i Hryć ubiorą się w liberję i pojedą do karczmy z nakryciem, srebrem, porcelaną i winem... Ja sam pobiegę do piwnicy i wybiorę kilka butelek.

— Na co nam tego kłopotu.

— Ależ, moja droga, nie można inaczej, nie można!—odparł stanowczo.—Adjutant mówił, że już będzie wiedział, co zrobić należy... to znaczy, że mam wystąpić wspaniale i że mnie za to nagroda nie ominie... Zrób to już dla mnie—dodał z przymileniem.—Proszę cię, żeby obiad był jaknajlepszy... Pamiętaj: kompot do pieczenia i jakiś dobra legumina... Kto wie, może za to dostanę order albo tytułik.

— No, no, już ja się tem zajmę—odparła przekonana jego zapalem.

I pobiegła wydać stosowne rozkazy.

Zawrzało teraz w milatyńskim dworze, jak gdyby w garnku. W kuchni, w kredensie i w stajni nawet zapanował ruch gorączkowy. Pan Nikary biegł z kąta w kąt, wydając rozkazy i nagłąc służbę do pospiechu.

Nie obeszło się przytem bez gniewu i lajania, wieść bowiem o przyjeździe króla rozniósł się była po całym dworze i wprawiła wszystkich jego mieszkańców w oszłomienie. Można było osłupić istotnie: król w Milatynie, to rzecz niebywała i nigdy niesłychana! Nie wiec dziwnego, że się wszystkim w głowie paliło, począwszy od dziedzica, a skończywszy na kucharach i kredensowych chłopcach, że robota szła nie od ręki, że zepsuto jedną i drugą potrawę, że stłuczono kilka szklanek, kieliszków i talerzy i że pan Nikary gniewał się i krzyczał, jakkolwiek w gruncie rzeczy, ze względu, iż sprzeczne wydawał rozkazy i wszystkich własną gorączką zarażał, sam tego rozgardzaju był przyczyną.

Po kilku godzinach jednak uskuteczono szczęśliwie wszystko, co uczynić wypadało i pod opieką kuchacza w nieskazitelnej bieli, oraz Franciszka i Hrycia, przystrojonych w odświętą liberję, wyruszyli furgony z zastawą i przygotowanym obiadem do karczmy, gdzie poprzednio już wysłano kuchnię, aby tam ogień dla odpowiedniego przygrzania potraw rozniecił.

Niema co mówić: dwór milatyński wystąpił wspaniale; pan Nikary mógł się słusznie spodziewać, że go upragniony order lub tytułik nie minie. Czegoż bo tam nie było, począwszy od wódek i smacznych przekąsek, a skończywszy na wybornym, nadzianym trufkami indyku i lodach, a wszystko godne królewskiego stołu. Wina były znakomite, podane umiejętnie; znalazły się nawet szampan i holenderskie likwory; słowem, była to uczta, czyniąca zaszczyt gospodarzowi, a godna dostojnika, którego podejmowano.

Niebawem nadsięgnęła karawana wysokiego podróżnika w dwa powozy, każdy zaprzężony w czwórkę dzielnych koni. Z powozów wysiadły panie w ałasach, perłach i drogich klejnotach i jakiś młody pan, cały błyszczący od złota. To był widocznie sam ksząże, adjutant bowiem podbiegł ku niemu i oddawszy ukłon wojskowy, zdał mu raport we francuskim języku. Mordko, który później z tego wszystkiego dziedzicowi sprawę zdawał, nie zrozumiał tego przemówienia. Musiało to jednak być coś wesołego, gdyż tak ksząże, jak i dwór jego, wybuchnęli głośnym śmiechem. Potem udalo się dostojne grono do urządzonej w karczmie jadalni, gdzie spożyło obiad, gwarząc ochoczo.

Tymczasem umyślił pan Nikary urządzić przejeżdżającemu wysokiemu gościowi owację, chcąc w ten sposób okazać, iż zna się na rzeczy. Ubrawszy się więc w czarny frak i biały krawat, rozesał gońców po chałupach z wezwaniem, aby chłopci, odświętnie przystrojeni, zebrali się przed karczmą dla powitania przejeżdżającego księcia.

Wiadomość o tem nadzwyczajnem zdarzeniu rozszła się już była po wsi, więc też zagrzana ciekawością, zebrala się wkrótce na oznaczonym miejscu zbornem cała gromada. Pan Nikary ustawił zebranych w dwa rzędy i pouczył ich, że mają krzyżeć: „wiwat!” skoro rękę w górę podniesie. Załował tylko, iż niema w Milatynie muzyki, któraby wysokiego dostojnika uroczystym powitała hymnem, oraz że z powodu wczesnej jeszce wiosny niema kwiatów; owacja byłaby nierównie uroczystsza, gdyby dziewczęta koniom księcia rzuciły kwiecie pod nogi.

Mimo tych braków, mógł jednakże pan Nikary być zadowolony z wyniku swych zarządzeń, które widocznie bardzo się podobały wysokiemu gościowi. Wsiadając do powozu, został ksząże powitany trzykrotnem: niech żyje! Uradowany szepnął kilka słów swemu adjutantowi, który przystąpiwszy do pana Nikarego, wyraził mu zadowolenie swego władzcy, a zapisawszy w pugilaresie jego nazwisko, zapewnił go, iż mu nadworna kancelarja księcia Gerolszteina wkrótce przysła order morskiego słońca pierwszej klasy. Uszczęśliwiony dziedzic Milatyna nie posiadał się z radości.

Trzydzieści kilka lat upłynęło od tego zdarzenia, a pan Nikary, jeżeli dotychczas żyje, czeka jeszce ciągle na order przyrzeczony. Biedaczysko zapomniał był na śmierć, że dzień, w którym miał za-

szczyt podejmować wrzekomego księcia Gerolszteina, był dniem pierwszego kwietnia, i nie przypuszczał weale, iż został wzięty na... *prima aprilis* przez kółko brzeżaniaków, jadących w sokalskie, aby tam, przedstawiając w dzień św. Teodory jakąś kostjumową komedję, urządzić niespodziankę pewnej krewnej, obchodzącej dnia tego swoje imieniny.

Adjutant, który tę pilę wymyślił, umarł już lat temu kilkanaście, ale sam ksząże Gerolsztein żyje jeszce. Jest to pewien w Galicji żyjący autor dramatyczny, powszechnie znany ze swego wesołego dowcipu. Tuszę, iż się ubawi, przeczytawszy tutaj to wspomnienie.

Włodzimierz Zagórski.

W dniu 19 marca r. b., o godzinie 6-ej wieczorem, w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach pobłogosławiony został przez Jks. Seroczyńskiego związek małżeński p. Edmunda Leśniewskiego, naczelnika służby ekspedycyjnej d. ż. warszawsko-wiedeńskiej, z panną Amelią Noińską, córką s. p. Jana Kantego Noińskiego i jego małżonki Teresy Jadwigi z Angłów. 1250

Sprostowanie.—We wspomnieniu pośmiertnem o s. p. Stefanie Lasockim, zamieszczonem w dzisiejszym numerze poranym, wkrađa się omyłka drukarska, zmieniająca sens całego zdania, a mianowicie, że nieboszczyk odznaczał się „oszczędnością”, kiedy powinno być „uczynnością”.

— Na nędzę wyjątkową: F. K. rs. 3.—Gielżyński rs. 25.
— Na budowę kościoła na Pradze: Gielżyński rs. 15. — Poślaniec № 462 tytułem kary kop. 40.
— Na schronienie nauczycielek: Gielżyński rs. 10.
— Na Towarzystwo opieki nad biednymi matkami i ich dziećmi: Gielżyński rs. 10.
— Na kościół WW. Świętych: Gielżyński rs. 20.
— Dla paralitysów: Gielżyński rs. 10.
— Dla rekonwalescentów: Gielżyński rs. 10.
— Pan D. W. złożył u nas na wpis dla ucznia gimnazjum kwotę rs. 10, przypadającą na jego udział osobisty w wydatku wspólnym, pokrytym wszakże z jednego tylko źródła.

NEKROLOGJA.

424
KONSTANCJA z ZDROJEWSKICH
MIESZKOWSKA,
żona obywatela ziemskiego,
po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona św. sakramentami, zasnęła w Bogu d. 31-go marca r. b. Dotknięci tym ciężkim ciosem: matka, siostry, brat i mąż zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych na nabożeństwo żałobne, odbyć się mające w kościele św. Antoniego przy ul. Senatorskiej w d. 2-im kwietnia, t. j. we czwartek, o godz. 11-ej przed południem, oraz na wyprowadzenie zwłok zaraz po nabożeństwie do grobu rodzinnego na cmentarzu powązkowskim. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.

† S. p. Stefan Olbracht
Lasocki,
członek, kasjer kolegium kościelnego zboru
ewangelicko-reformowanego,
syn s. p. Michała i Antoiny z Łęczynskich, przeżywszy lat 71, zmarł dnia 29-go marca 1891 r. Pozostałe dzieci, synowie, wnuki i wnuczki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 2 kwietnia, we czwartek, o godzinie 4-ej po południu z kościoła reformowanego przy ulicy Leszno, na cmentarz tegoż wyznania. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą. 3—1241

† Za duszę s. p.
Wita Hübla,
jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci, odbędzie się nabożeństwo żałobne w kościele powązkowskim, w dniu 2 kwietnia, tj. we czwartek, o godzinie 9-ej i pół zrana, na które pozostała w smutku rodzina zaprasza przyjaciół, kolegów i życzliwych. —1252

† W piątek, dnia 3-go kwietnia, o godzinie 10-ej zrana, w kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, odbędzie się nabożeństwo za duszę s. p. Elżbiety i synów jej s. p. Franciszka i Gustawa VALENTIN d'HAUTERIVE, na które stroskana rodzina zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —1246—

† Dnia 2-go b. m., to jest we czwartek, jako w pierwszą rocznicę śmierci
s. p. Teodozji Gardowskiej,
siostry miłosierdzia, odpawioną zostanie za duszę jej wotywa, o godzinie 9-ej zrana, w kościele św. Anny (po-bernardynskim). —1253—

NADESŁANE.

Anons o *Jaszczurówce* na str. 7 *Kurjera*.

Telegramy „*Kurjera Warszawskiego*”.

Petersburg 1-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.)—
Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Elżbieta Maurycówna z synami Janem i Gabrielem wyjechała za granicę.

Petersburg 1-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. W.) — *Birżewyja* wiadomości donoszą, że syndykat finansowy z bankiem dyskontowym i międzynarodowym bankiem handlowym na czele objął stopniową realizację pięcioprocentowych ziemskich listów zastawnych (zamiast wypuszczonych dawniej sześcioprocentowych) do wysokości 60 milionów rubli, po kursie nominalnym 99%. (Aj. półn.)

Petersburg 1-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Sprzedaż oddzielnych numerów gazety *Syn Otiestwa* została nanowo dozwolona.

Petersburg 1-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Były gubernator petersburski Łutkowski zakończył życie.

Petersburg 1-go kwietnia. (Tel. pr. K. W.) — Książę Łobanow-Rostowski udał się z powrotem do Wiednia. (Aj. półn.)

OTWARCIE PARLAMENTU.

Wiedeń 1-go kwietnia. (Tel. pryw. K. W.) — Otwarcia izby deputowanych w d. 9-ym b. m. dokona najstarszy wiekiem poseł Smolka, który także w d. 11-ym b. m. przedstawi posłów cesarzowi. Dopiero potem nastąpi wybór prezydium. Prezesem izby zostanie i nadal Smolka, pierwszym wiceprezesem Chlumecky, drugim hr. Kiński.

Lwów 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Z powodu złożenia mandatu do rady państwa przez posła Mieczysława Urbąskiego odbędzie się nowy wybór z większej własności okręgu Sanok-Lisko w d. 4-ym b. m.

Lwów 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Profesor Romańczuk zwołał na dzień 6-ty b. m. do Lwowa konferencję posłów rusińskich do rady państwa, celem obmyślenia metody postępowania w parlamencie.

URODZINY BISMARKA.

Berlin 1-go kwietnia. (Tel. pryw. K. War.) — Na cześć dzisiejszych urodzin ks. Bismarka w wielu miejscowościach Niemiec przygotowują festyny. Mieszczanstwo hamburskie zamierza udać się do Friedrichsruhe, celem urządzenia ekskanclerzowi pochodzą z pochodniami.

FUNDUSZ WELFÓW.

Berlin 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. War.) — Dzisiejsza *Norddeutsche allgemeine Ztg.* zapewnia, że autentyczne przedstawienie rzeczy w sprawie funduszu welfów w najbliższym czasie już nastąpi.

BURZE MORSKIE.

Berlin 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Z wybrzeży morza Północnego sygnalizują gwałtowne burze morskie.

WYPADEK W SOFJI.

Wiedeń 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Według autentycznego opisu zbrodni w *Nemzecie* padły naraz cztery strzały: dwie kule świsnęły tuż obok głowy Stambułowa, dwie drugie powaliły o ziemię Belczewa. Stambułow, który od kilku dni podejrzewał jakieś indywiduum, ciągle mu towarzyszące na ulicy, o złe zamiary, nie odwrócił się nawet na okrzyk: „Stój!”, którym zbrodniarze pragnęli powstrzymać idących szybko ministrów, ale wyrwawszy rękę z pod ramienia Belczewa, poskoczył w bok. To go uratowało. Usłyszawszy strzały, Stambułow rzucił się w stronę, w której stała warta policyjna, aby jej wezwać na pomoc. Tymczasem zbrodniarze wskoczyli w bramę ogrodu miejskiego, która stała otworem tuż obok miejsca czynu i znikli bez wieści w ciemnościach. Rzecz oryginalna, że widownią wypadku była najludniejsza część miasta w porze wcale jeszcze niespóźnionej, a mimo tego na razie dokoła nie było ani jednego człowieka do pomocy. O parę kroków leży gmach ministerjum wojny i najludniejsza w Sofji cukiernia Panachowa. Dopiero na odgłos wystrzałów zaczęły gromadzić się tłumy, a w dwie godziny potem Sofja była hermetycznie zamknięta kordonem wojskowym od świata. Francuzkiego agenta dyplomatycznego przez pomyłkę także aresztowano i zatrzymano na odwachu do rana.

Sofja 1-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. War.) — Nie ulega już żadnej wątpliwości, że aresztowane zaraz w sobotę indywiduum należy do liczby czterech morderców Belczewa. Fabrykant broni, Partl, poznał w uwięzionym niezwłocznie człowieka, który na trzy dni przedtem, w towarzystwie dwóch ludzi, nabył u niego za 57½ franków rewolwer angielski, znaleziony nazajutrz w parku miejskim. Uwięziony nie zapiera się tego, ale utrzymuje, że kupił rewolwer dla brata, który znajduje się w Dragomanie. Zresztą nie umie on dowieść swojego *alibi*; z mętnych i sztucznie wikłanych jego zeznań, które potrzeba na nim formalnie słowo po słowie wymuszać, zdaje się wynikać na pewno, że jest on jednym z morderców.

Sofja 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — W dalszym toku śledztwa pokazało się, że aresztowane w sobotę indywiduum nie należało do morderców ministra Belczewa. Brata jego wynaleziono.

WYBÓR NAPOLEONIDÓW.

Paryż 1-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Wczoraj w Moncalieri zgromadzili się członkowie rodziny napoleońskiej i obrali swoją głową księcia Wiktora Napoleona.

Paryż 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. War.) — Testament księcia Hieronima Napoleona otwarto w Moncalieri. Treść jego zachowują tymczasowo w tajemnicy.

ROKOSZ W MANIPURZE.

Londyn 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — Biuro Reutersa otrzymało bliższe wiadomości z Kalkuty o przyczynie rozruchów w Manipurze (na pół niezawisłe terytorjum indyjskie; *przyp. red.*). Komisarz generalny Assamu, Guinton, udał się z dwoma pułkami do Manipuru, aby uwięzić wpływowego naczelnika jednego z plemion, który obalił panującego radzę. Krajowcy napadli w nocy na obóz angielski i ponawiali swe ataki tak długo, dopóki wojska Guintona nie wystrzelały wszystkich ładunków. Straty jego wynoszą 460 ludzi. Guinton i siedmiu oficerów angielskich znikli bez śladu. Wysłano znaczne posiłki.

ROZWÓD KRÓLOWEJ.

Belgrad 1-go kwietnia. (Tel. pryw. K. W.) — Dama honorowa Natalji, Zana Dżordżewicz, ogłasza w *Videlo* list, w którym zapewnia, że Natalja posiada pismo metropolity Michała z d. 28-go czerwca 1890-go r. (do liczby synodalnej 1247), w którym on imieniem synodu oświadcza, iż dekret rozwodowy byłego metropolity Teodozjusza jest nieważny. To Natalji wystarcza do utrzymywania, że rozwiedziona nie jest; nie ją to bowiem nie obchodzi, czy metropolita Michał pismo swe z wiedzą i wolą synodu lub bez niej wydał.

WIELKI MEETING.

Nowy Jork 1-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. W.) — Odbił się tutaj olbrzymi meeting czechów amerykańskich, na którym uchwalono rezolucję przeciw niewoli robotników kolejowych i emigrantów.

ZERWANIE STOSUNKÓW.

Nowy Jork 1-go kwietnia. (Tel. Aj. półn.) — Skutkiem wymordowania włochów w Nowym Orleansie poseł włoski, baron Fava, wręczył rządowi swe listy odwołujące.

Praga czeska 1-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. W.) — W tutejszych kołach czeskich panuje przekonanie, że arcyksiążę Karol Ludwik otworzy osobiście wystawę oraz sesję Akademii umiejętności.

Berlin 1-go kwietnia. (Tel. pr. Kur. Warsz.) — Powrotu posła ruskiego, hr. Szuwałowa, oczekują pojutrze.

Paryż 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. W.) — W otwartym tu wczoraj kongresie robotniczym uczestniczyło stu delegatów, reprezentujących 900,000 górników.

Bern (w Szwajcarii) 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. War.) — Według *Gazetta di Torino*, niemiecki sztab generalny zakomunikował włoskiemu sztabowi dokładny plan fortyfikacji szwajcarskich góry św. Gotarda.

Berlin 1-go kwietnia. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce 241 20 (wczoraj 240.70)
Ruble na dostawę 241 50 (wczoraj 241.—)

GIEŁDA.

Warszawa d. 1-go kwietnia.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie brzmiały nader różnorodnie, wynosiły bowiem 239.50, 240.50 i około 241, co odpowiada kursom 41.75, 41.57½ i 41.50 bez kosztów. Nasze zebranie rozpoczęło obroty dość drogim kursem 41.65 (równia 240.10 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy, lecz obniżyło tę cenę po otrzymaniu lepszych taksacji, na zasadzie których zaofiarowanie waluty wzrosło. Ostatecznie oddawano wpłatę w Berlinie po 41.55 (t. j. 240.70 m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 10 kop. na korzyść rubli i 12½ kop. na korzyść Berlina przy uwzględnieniu wczorajszego końcowego kursu. W dostawach robiono dziś niewiele. Sprzedano dostawy z odbiorem codziennym względnie do woli nabywającego do końca b. m. po 41.60 i z odbiorem stałym w tymże terminie po 41.50 i 41.60, żądano zaś 41.60 za dostawy czerwcowe.

Waluty obce w średnim ruchu. Krótkim Berlinem obracano po 41.65, 41.62½, 41.60, 41.57½ i 41.55, przeważnie jednak po kursach 41.60 i 41.57½, żądając 41.80. Długi Gdańsk oddawano po 41.30, a inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe po 41.50, 41.47½ i 41.45. Londyn krótki po 8.44½ w zaofiarowaniu nominalnym. Paryż krótki chciano zbyć po 33.75, bez nabywców. Wiedeń krótki sprzedawano po 73.65 i 73.60, na żądanie po 73.90.

W papierach obroty średnie, przy tendencji mocniejszej. Żądano za listy likwidacyjne 97.60 i 97.25, względnie do wielkości odcinków, a otrzymano 97.10 za kalka tysięcy rubli w tysiącach i pięćsetkach, oraz 96.75, 96.80 i 96.90 za kilkanaście tysięcy rubli w drobnych odcinkach. Wschodnie pożyczki po 102.75 I i II-iej em. i po 103.25 III-iej em. w zaofiarowaniu nominalnym, bez kupu. Sprzedawano według ceduły pożyczki premjowej z r. 1864-go po 236 i premjówki II-iej em. po 221, przy żądaniu po 238 za pierwsze i 222.50 za drugie. Zabrano kilka sztuk listów premjowych szlacheckich pełnoopłaconych po 216.75 i 217. Biletów Banku państwa I em. niepodlegających konwersji ulokowano kilkadziesiąt tysięcy po 102.25 i polegających konwersji po 100.50. Kupiono kilka tysięcy 5% renty kolejowej z r. 1886 po 103.50, przy żądaniu po 104. Nową pożyczkę 4% chciano zbyć po 97.60, a wzięto kilkadziesiąt tysięcy po 97.40 97.42½ i 97.45.

Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 100.75 I serji i po 100.35 II, III, IV i V serji, a umieszczono kilkadziesiąt tysięcy najmłodszej serji po 100.15 i 100.20. Listy zastawne miasta Warszawy ofiarowano po 101.50 I-iej s., 100.50 II ser., 100.20 III s. i po 100.10 IV i V ser. Wzięto kilka tys. III-iej serji po 99.90, 99.95 i po 100, oraz kilkadziesiąt tysięcy IV i V-iej serji po 99.80 99.85 i 99.90. Ulokowano kilka tys. 6% list. zast. m. Lublina po 103.90. Obligów kanalizacyjnych miasta Warszawy wzięto kilka tysięcy po 99.40. Listów zast. 6% wileńskich można było dostać po 103.50.

Żądano za akcje Banku handl. w Warszawie po 355, i 325 za warsz. Banku dysk.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabsze. W. O.

Okowita. Wiadro od 8.84³ do 8.86⁴, garniec od 2.88 do 2.88½. Dowozy b. małe. Usposobienie b. mocne. Cena warsz. Tow. ocz. i sprz. spir. 10.95.

SZARADA.

Pierwsze czwarte sylaby bez szczypty znaczenia,
Choć obie jednakiemu zupełnie są brzmieniu,
Za to druga i druga, choć też brzmia jednako
W ustach dzieci miłości szczerzej są oznaką.
Trzecia znana litera, piąta nazwa zwierza
A wszystkich do zawodów samych jeno mierza.

Rozwiązanie zadania liczbowego, umieszczonego w numerze 81-ym.

59.

Dobre rozwiązanie nadesłali: panie: E. Prowalska, S. Stieckgold, G. Halpern, D. Karp, Florentyna P., R. i S. Danzigier, C. Apte, M. i L. Guttman, M. Towiańska; panowie: M. Szotland, M. Szaniawski, J. Neumark, W. Ehrenkreutz, H. Mentlik, H. Mach, W. Grodzicki, R. Woźniakowski, A. Imenbaum, L. Lichtenfeld, H. Gliwie, W. Blauksztejn, B. Stiegold, A. Skowronek, E. Lichtenfeld, E. Karp, E. Żlobikowski, Joten, M. Neumark, W. Danzigier, M. Margulies, Michał O., K. Landau, J. Berezowski, M. Tenenbaum, J. Rubinsztajn, W. Rakiewicz, B. Kostrzyński, L. Zlotogórski, J. Redlus, J. B., S. Przepiórka, J. Bachrach, J. Prusak, P. J. Wojtkowski, Mirosław C., J. Lulla, L. Stepiński, J. Klopfer, H. Kipman, J. Noworzecki, Henio i Edzio K.; z prowincji: F. Pinkus z Łodzi, E. Cederbaum z Lublina.

Stodła i wyroby rymarskie najtaniej u rymarza **Adama Zawadzkiego w Warszawie, Senatorska nr. 10.** 400r

Levico naturalna woda mineralna w arsen i żelazo zasobna (rozbiór profesora **Ludwika Hartha**, Wiedeń), z silnym działaniem leczniczym w **osłabieniu, niedokrwistości, nerwowości, chorobach krwi i skóry, nieprawidłowościach perjodów** itp.

Składy w aptekach i składach wód mineralnych. Woda świeżego napełnienia sprzedaje się w aptekach pp. Heinricha, H. Kucharzewskiego, L. Ziemińskiego i Suka. K. Lilpopa et E. Tröutlera w Warszawie. 101r

2 Zakład leczniczy hydropatyczno-pneumatyczny d-rów **Dobrzyckiego i Fritschego**. Obczna nr 5. Leczenie ścieśnionem powietrzem elektrycznością, masażem, kąpielami igliwiowemi mineralnemi i parowemi, hydropatją, inhalacjami etc

KOMITET TOWARZYSTWA RESURSY OBYWATELSKIEJ podaje do wiadomości, iż z dniem 1 lipca r. b. otwiera się miejsce dla restauratora w tejże resursie. Osoby pragnące zająć powyższe miejsce zechcą się zgłaszać do kancelarii resursy Obywatelskiej od dnia 1 kwietnia r. b. w godzinach pomiędzy 10 a 2-gą dla poinformowania się co do warunków. 1245

Komitet Giełdowy Warszawski

podaje do wiadomości członków zgromadzenia giełdowego, że na mocy § 14-go ustawy giełdowej z r. 1872-go drugie w roku bieżącym zebranie członków zgromadzenia giełdowego odbędzie się w dniu 24-ym marca (5 kwietnia) r. b., w niedzielę, o godz. 1-iej z południa, w gmachu giełdy przy ulicy Królewskiej. Na zebraniu tem odczytane zostaną:

1) Sprawozdanie komitetu giełdowego o działaniach tegoż komitetu w r. 1890 w interesie dobra handlu i przemysłu.

2) Raport 3-ich członków zgromadzenia o uskutecznionej rewizji ksiąg rachunkowych, sprawozdania komitetu z dochodów i wydatków kasy giełdowej z r. 1890 i sum zgromadzenia giełdowego.

Następnie odbędą się wybory 8-iu członków komitetu i trzech ich zastępców.

Komitet przypomina pp. członkom zgromadzenia, iż stosownie do § 15 ustawy wszyscy członkowie na posiedzeniu tem znajdującym się są obowiązani i że nieprzybywający na takowe bez ważnych powodów, ulegną karze pieniężnej (rs. 1) na korzyść warszawskiej rady miejskiej dobroczynności publicznej.

Po biletach wejścia na posiedzenie zechcą członkowie zgromadzenia zgłaszać się wcześniej do sekretarza giełdy przy okazaniu tamże wykupionego na rok bieżący świadectwa gildyjnego, oraz biletu na stałe uczęszczanie na giełdę. 417r

— Świeże **parasolki francuskie i parasole angielskie** nadeszły do magazynu

Tytusa KOWALSKIEGO

d. J. Penkala
ulica Senatorska nr 10.
Ceny umiarkowane. 350r

— Dr **Grodzki** leczy **choroby sekretne** oraz **niemoc** wskutek takowych. Widok 22. 1111

— Dentysta **Piotr Klejn** powrócił z zagranicy (Dzika 30). 1249

GUSTAWA WACHS

właścicielka magazynu mód, **Królewska nr 51** powróciła z zagranicy. 1248

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— W. A.—Czuję ile miałaś przykrości i nieprzyjemności z mego powodu — daruj złotko ty moje. Chcę wiedzieć słowo w słowo co było. Od ciebie zależy ma przyszłość—zastałem list i telegramy, aby przyjechać—dokąd, wiadomo ci. Kocham cię nad życie—żyć zaś tysiące wiorst zdala od ciebie, byłoby to zabicie samego siebie. Czekam więc twej decyzji—jeżeli dla twego szczęścia i spokoju tego potrzebuję—wyjadę. Czekam od ciebie natychmiastowej odpowiedzi. Przyjm serdeczne uściśnienia od kochającego cię zawsze szczerze. 1254

— Alfa.—Gdzie jesteś, co porabiasz? Chcę pisać jak w styczniu... Błagam, odpowiedz zaraz, uspokój!.. 1251 Omega.

Warsz. Akc. Towarzystwo Pożyczkowe,
plac Warecki Nr 2,

zawiadamia, że w Kancelarii Głównym przy placu Wareckim, przyjmowane będą zastawy i wydawane pożyczki wieczorami w dni powszednie od godziny 6-iej do 8-iej i w dni niedzielne od godz. 9-iej do 11-iej rano, poczynając od dnia 7-go Kwietnia r. b., to jest od Wtorku włącznie.

Kantor Główny przyjmuje różne kosztowności do czasowego depozytu za opłatą znacznie niższą, która wynosi naprzykład od sumy rs. 5,000 za trzy miesiące: od sreber rs. 8 kop. 40; od złota i drogich kamieni rs. 6; od pakietów wartościowych rs. 2 kop. 50. 440

WARSZ. AKC. TOWARZYSTWO POŻYCZKOWE,

Kantor Główny Plac Warecki Nr 2,
Filja I Leszno Nr 2, róg Przejazd,
Filja II Krak.-Przedm. Nr 70, (pod dzwonnica)

zawiadamia, że bez względu na znaczny spadek kursu złota i srebra, Zarząd Towarzystwa postanowił wydawać pożyczki na zastaw kosztowności w stosunku znacznie podwyższonym, a mianowicie: w stosunku wynoszącym 90% szacunku, a na towary w stosunku 75% szacunku.

Procent od zastawów kosztownościowych pobiera jeden i trzy czwarte miesięcznie, a od summ znaczniejszych po jeden i jedna szóstą miesięcznie, **czyli 14% rocznie**, a zatem ujątaniej ze wszystkich lombardów w Warszawie.

Można zalegać w opłacie procentu cztery miesiące od dnia zastawu lub od dnia, do którego opłata nastąpiła, a zatem przed upływem czterech miesięcy, zastaw pod żadnym pozorem na licytację wystawionym być nie może; dopiero po upływie czterech miesięcy zaległości, zastawy wybierane są na licytację, a sprzedawane po upływie 5 miesięcy.—Odbywane licytacje bynajmniej nie dotyczą zastawów zalegających mniej jak cztery miesiące.

Towarzystwo przyjmuje kosztowności i rzeczy do depozytu bez pożyczki za opłatą bardzo niższą, manipulacja ta okazuje się praktyczną dla wyjeżdżających z całym domem zagranicę lub na letnie mieszkanie.

Wszystkie czynności załatwiane są z możliwym pośpiechem i w tym celu zdwojona jest liczba Urzędników. 385

Biura otwarte codziennie z wyjątkiem świąt od godz. 9 rano do 4 po południu.

CHROMOVITRAUX

parzytkie, naśladowa doskonałe szyby różnokolorowe dawniejsze, przełożyć je można do szkła bardzo łatwo w jednej chwili, są tania (1 lok. 18 c., szlaki od 15 kop.), a trwałość ich jest wypróbowana, są zatem nader praktyczne do ozdobienia okien we wszelkich gmachach publicznych i prywatnych (świątynie, pałace, muzea, szkoły, hotele, magazyny itd., jako też w pokojach, przedsionkach i schodach).—Wyłączna sprzedaż w Magazynie Francuzkim, przy ul. Hr. Berga 8. 435

Młoda OSOBA,

w wieku 16 do 20 lat, trochę muzykalna, znajdzie miejsce u przyzwoitej rodziny.—Oferty adresować: A. S. poste restante Częstochowa. 442

!!!MAGENTA!!!

RENOMOWANE ZAPALKI Zakładów Przemysłowych Mszczonów, poleca hurtowo i detalicznie **W. DZISIEWSKI.** Senatorska 27, dom pana Neprosa, róg Placu Teatralnego. 430

ADRES: Stanisław Rutkowski, Krakowskie-Przedmieście 44.

OGRODNICZY S. Rutkowski i A. Adamski,

podjął się urządzania ogródków w Warszawie i w okolicach Warszawy, Ogród i cieplarnia na Krakowskim-Przedmieściu 44, po za drugim podwórzem. 441

OSTRZEŻENIE.

Dnia 27 b. m. (Marca) r. b., skradziono w Radomiu Pinkusowi Szterni zegarek srebrny z takimże łańcuszkiem, oraz pigułek, w którym było oprócz drobnej monety, rs. 25 papierkami i trzy weksle in blanco, bez daty, a mianowicie: dwa po rs. 100 i jeden na rs. 50, podpisane przez Ch. Rottenberg.—Ostrzeżenie się przeto niniejszem, ażeby nikt takowych nie nabywał, ale w razie dostrzeżenia raczej, dał znać Sternowi w Radomiu, w składowie mąki, za nagrodą rs. 5. 434

Pierwszy w Cesarstwie Bezpłatny Przewodnik Kolejowy (Guide général des Chemins de fer).

Na zasadzie koncesji monopolowej, otrzymanej od Głównego zarządu dróg żelaznych ruskich, na liniach Petersbursko-Warszawskiej (łącznie Warszawa-Wierzbolowo), Mikołajowskiej i Moskiewsko-Brzeskiej, we wszystkich wagonach I i II kl. (nie wylączając wagonów sypialnych), wewnątrz takowych przybite będą metalowe portfele, w których dla wygody podróżujących pomieszczone zostaną „Przewodniki” formatu książkowego, w ruskim i francuskim językach, z opisaniem główniejszych miast Cesarstwa, Królestwa oraz zagranicznych, z oddziałem adresowo-informacyjnym i rozkładem jazdy pociągów. Dla firm handlowych, przemysłowców, właścicieli hotelów i t. p., pomieszczenie w „Przewodniku” tym adresów swoich okazało się ze wszelkich miar korzystnym.—Zarząd centralny i administracja w Petersburgu, Małaja Koniuszennaja ul. № 8.—Wyłączna reprezentacja na Królestwo Polskie powierzona została p. Adolfowi Stein. 490

!! Po niższej cenie !!

Tajemnice Krakowa, przez dra Karola Kropidelko, w 3 tomach, z rs. 3 zniżone na rs. 2. **Miljony p. Joramie**, przez E. Richebourg, w dwóch grubych tomach, z rs. 3 zniżone na rs. 1.20. **Z nadziaru szczęścia**, przez Adolfa Strékusa, dwa tomy, z rs. 1.80 zniżone na 75 kop. Do nabycia we wszystkich księgarniach.—Skład główny u L. Ebera, Marszałkowska № 109. 438

OSTRZEŻENIE.

Niniejszem ostrzegam, aby nikt nie nabywał maszyn młynarskich od pp.: Szlamy Epstein, Lejbusia Zajdmana i M. Bileta, w ogóle od nikogo z Przyzrowa, w pow. Częstochowskim, gdyż maszyny te zostały odemnie wynajęte do młyna w Nowo-Radomsku i bynajmniej nie stanowią własności wymienionych osób. Sprzedaż więc byłaby nadżyciem cudzej własności, a wespół odpowiedzialni byłiby nabywcy pomienionych maszyn.

Karol Zaruba,

Warszawa, Twarda № 2. 586R

Fabryka welo-vpedów **H. W. Schladitz,** w Droznie, dawniej Schladitz i Bernhardt

poleca wyborowa, z najlepszego wyrabiane materiału welo-cypledy. Gwarancja dobrej i trwałej roboty. Cennik za nadstaniem 10 fen. m. **Poszukuje się przedstawicieli.** 549R

Poszukuje się 314

Reprezentanta.

Jedno ze znacznych przedsiębiorstw handlowych, życzy sobie mieć zdolnego Reprezentanta, w blizkich zostającego stosunkach z instytucjami wojskowemi i cywilnemi.—Oferty adresować należy: pod lit. W. T. R. Castle et Lamb Advertising, Offices, 133. Salisbury Square Fleet St. London E. C.

Wiedeń—„Hôtel Metropole”—Wiedeń.

Wien, Ringstrasse Franz-Josefs-Quai, Wien. 19r

Wielki pierwszorzędny Hotel.

806 pokojów i salonów (od 1 zlr. wwyż). Winda osobowa. Czytelnia wszelkich dzienników a także „Kurjera Warszawskiego”. Wspaniały dziedziniec ozdobiony. Kąpiele Dunajowe i biuro telegrafów w hotelu. Stacja tramwajów przed hotelem, omnibus hotelowy na dworcach kolejowych.—Przy dłuższym pobycie w Hotelu, zniżone ceny.—Dyrektor, **L. Speiser**

Akademja piwowarska w Worms.

Programy kursu nadchodzącego, otrzymać można w Dyrekcji.

Dr. SCHNEIDER.

JASZCZURÓWKA.

Sezon 1891 r.

W skutek powszechnych utyskiwań na brak wygod w Zakopanem, z dniem 1-ym Czerwca r. b., otwartym będzie w znanej cieplicy „romantycznej” Jaszczurówce, o pół godziny drogi od kościoła Zakopańskiego.

WYKWINTNY PENSJONAT

dla przyjezdnych gości, po cenach umiarkowanych i zależnych od wymagań. **Zakład dyetetyczno-higieniczny** w połączeniu z **hydroterapią**. **Kuchnia** pod dozorem lekarskim **pierwszorzędna**. Sale gimnastyczne, fichtunkowe, co Sroda reuniony, estrada dla koncertów, muzyka własna. Lekarzy i felcerów na miejscu. Sklepy. Koni nie do wynajęcia. **Wzorowa organizacja zbiorowych wycieczek w Tatry**. Różne zabawy w nowo-urządzonym parku. **Kąpiele ciepłe** w wannach, zimne w kosiach i basenach. Żadnych opłat na rzecz Stacji klimatycznej. Skrzynka pocztowa. Omnibus stały do Zakopanego. Przeszło 60 pokojów ciepłych, umeblowanych, materace sprężynowe. Pobyt i kuracja w Czerwcu i we Wrześniu o 1/3 tańsze. **Kuracja skuteczna** nadewszystko **w bólach głowy, palpacjach serca, bezsenności**, a także **w chorobach żołądkowych**. — Zamówienia należy czynić jaknajwcześniej pod adresem: 272

Dyrekcja Zakładów leczniczych w Jaszczurówce, poczta Zakopane.

WANDA.

SKŁAD KORONEK i HAFTÓW,

otrzymał na sezon letni

Wolny na suknie i płaszczyki.

Batysty Angielskie w różnych kolorach i najnowszych rysunkach.

Zephyry, Kretony z różnych fabryk.

Płótna Jarosławskie i zagraniczne.

591r

ERYWAŃSKA Nr 16.

MAGASIN FRANÇAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (Stara Poczta), poleca Szanownej Publiczności wielki wybór

Ubiórów męskich oraz materiałów zagranicznych i krajowych na obstalunek, na sezon wiosenny i letni, po cenach niskich stałych.

481R

Z powodu zwinięcia interesu

ZUPEŁNA WYPRZEDAŻ

Materiałów Meblowych, Dywanów, Firanek, Portjer, Serwet, Kretonów i t. p. o **25%** niżej ceny kosztu, w Magazynie LEOPOLDA MERCENTHALER JUNIOR.

Wierzbowa Nr 6, Hotel Angielski.

594r

Nauka i wychowanie.

Artystyczno-rzemieślnicza szkoła żeńska Jadwigi Przewojskiej Niecała 10, nagrodzona medalem za najlepsze wykłady rzemiosł i najzgrabniejszy kraj. Uczennice szybko odnoszą korzyści. Ceny przystępne. 8792

Adres: Francuzka z syciem, włoskim językiem do umieszczenia zaraz. Biuro nauczycielskie Jasińskiej, Berga 6, partez. 932r

Biuro prof. de Préchamps. Długa 25. Polki, francuzki, niemki do umieszczenia. 6902

Francuzka patentowana udziela lekcje 2 rs. miesięcznie. Wiejska 3—10. 8717

Francuz lub francuzka wykształcona potrzebna do konwersacji. Oferty złożyć w Kurjerze pod R. 8778

Nauczycielka gimnazjalna, poszukuje lekcji lub korepetycji, przysposabia do gimnazjum. Podwale 14, mieszkania 5. 8785

Potrzebny jest nauczyciel do języków: francuzkiego i niemieckiego. Oferty: „W. D. G.” w kantorze Kurjera złożyć proszę. 8721

Potrzebny korepetytor dla przygotowania do wstępnej klasy gimnazjum. Twarda 46, mieszkania 2. 8724

Potrzebna francuzka na demi-place. Wiadomość: Długa 19, m. 3. 8727

Zakład Froebrowski Marji Keller, Senatorska 11, dawny dom Roetzlera. 925r

Zatwierdzona przez władzę najnowsza szkoła krajów i sycia J. Grabskiej, Złota 26. Patent wynalazku przyznano w Paryżu. Nauka podług metody własnej bez linijek, poprawek i pasowania. Wydaje patenty, książki do pomocy kurs pierwszy i drugi. 8759

Doniesienia osobiste.

Dlaczego Powój nie odpowiedział na listy Wiochny? 8689

Monsieur Alberti ma list na poczcie. 8728

Narcyz 94 odbierze list restante. 8757

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

Agronom, który skończył wyższy zakład naukowy za granicą, posiadający kilkunastoletnią praktykę i poważne referencje, gospodarujący obecnie w jednym z pierwszorzędnych gospodarstw, wysoko stosunkowo procentującemu, poszukuje odpowiedniej posady w kraju lub do Cesarstwa. Łaskawe oferty proszę przesyłać: Biuro ogłoszeń, Senatorska 26, dla T. R. 923r

Bona francuzka z Paryża, znająca sycie, poszukuje miejsca. Zgoda 6, m. 8. 8776

Gospodyni praktyczna, przybyła ze wsi, żyje sobie przyjad obowiązek na wsi lub w Warszawie. Ulica Sienna 13, m. 24. 8740

Honorarium za wyrobienie posady technicznej przy kolei gdziekolwiek. Wiadomość w Kurjerze Warsz. pod „Technik.” 8430

Inżynier komunikacji poszukuje miejsca. — Oferty w Kurjerze Warszawskim pod „Inżynier K.” 8431

Korespondent znający cztery języki, jak również buchalterję, poszukuje posady. Łaskawe oferty w kantorze Kurjera Warsz. pod lit. K. S. 8574

Młody człowiek, władający biegle francuzkim i ruskim, znający teoretycznie niemiecki oraz rachunkowość, obeznany z czynnościami kantorowymi, poszukuje miejsca w kantorze. Oferty uprasza składać w Kurjerze pod F. B. Z. 8784

Osoba w średnim wieku, znająca dobrze gospodarstwo domowe i krawieczyznę, z rekomendacją pewną, poszukuje miejsca. Jasna 6, m. 7. 8783

Poszukuje miejsca młody człowiek, z kaucją 800 rs., mający chlubne świadectwa, znający języki polski, litewski, ruskim i niemiecki i kurlandzki. Może być sekretarzem u sędziego polandzki, notariusza albo w biurze, buchalterem w domu, handlu, pisarzem we dworze, ekonomem. Kto handlu, pisarzem we dworze, ekonomem. Kto by wiedział o podobnym miejscu lub miał je u siebie, niech nadesie oferty do Kurjera Warsz. pod „Młody człowiek.” 8789

Poszukuję posady kasjera, inkasenta lub magazyniera, mogą złożyć kaucje. Wiadomość: Zielna 4, m. 12. 8720

Rządca agronom poszukuje zaraz posady, kawaler, w razie potrzeby może złożyć kaucje. Chmielna 62, m. 11. 8768

Służący młody, z dobrimi świadectwami, poszukuje miejsca. Elektoralna 41—12. 8785

25 rs. ofiaruję za wyrobienie jakiegokolwiek 25 posady z pensją około 25 rs. miesięcznie. Wiadomość w enkierni, ulica Marszałkowska 104. 8797

50 rs. honorarium za wyrobienie posady inkasenta w browarze, dystylarni lub t. p. Dyskrecja zapewniona. Oferty składać pod adresem: Nowolipki 44, m. 10, pod lit. A. B. 8709

b) Zaofiarowane.

A) Zdolna maszynistka do kapeluszy słomkowych znajdzie stałe zajęcie. Ulica Zielna 36. 8687

Chłopiec potrzebny do litografji i drukarni „Liberty”, Leszno 13. 8780

Do małego majątku pod Warszawą potrzebny Rządca, kawaler, z dobrimi świadectwami. — Wiadomość: Żorawia 21, m. 8, od 4—5 ej. 8769

Dwie sklepowe potrzebne do filji z pięcym wem, kaucja wymagana rs. 100. Wiadomość w piekarni, ul. Wielka 48. 8766

Francuzka młoda, przyzwolta, potrzebną jest na 5 letnich miesięcy. Długa 20, mieszkania 4. 8743

Francuzka potrzebna na stałe lub demi-place, pokój z dziećmi. Żorawia 31, mieszkania 1. 8753

Gospodyni potrzebna do restauracji, w średnim wieku, z dobrimi świadectwami. Elektoralna 21. 8711

Lokaj znający służbę, ze świadectwami i rekomendacjami poważnymi, może się zgłosić do portjera, Książęca 2. 8786

Potrzebne zdadne staniczarki i upinaczka. — Wilcza 30, m. 9. 8557

Osoba porządna, mówiąca po niemiecku, do dwojga dzieci potrzebna. Hoża 7, mieszkania 16. 8702

Panny uzdolnione za wysoką pensją oraz do nauki, także za opłatą, potrzebne do nowozakładającej się fabryki piór strusiach. Porozumiewać się osobiście przy ul. Pańskiej 29, m. 13. 8543

Panny zdolne i podręczne, rękawiarzka, potrzebne. D. Kurdeiska, ulica Nowosenatorska 9. 8872

Panny podręczne potrzebne do neglży białych i welnianych. Kapitulna 6, m. 11. 8782

Potrzebne maszynistki, dziurkarki, podręczne i uczenice do trykotów. Nowy-Swiat 62, m. 35. 8748

Potrzebne maszynistki i podręczne do bieliźny. Ul. Piwna 3, m. 3. 8744

Potrzebna krawcowa do domu prywatnego, z maszyną. Muranów 10, m. 11. 8751

Potrzebna dziewczyna od 16 lat do dziecka. Leszno 50, sklep spożywczy. 8754

Potrzebna jest bona francuzka zaraz. Ulica Bracka 4, m. 19. 8771

Potrzebne zdadne staniczarki i podręczne do spódnicy. Żorawia 12, na dole. 8772

Potrzebne są panny do staniczków i upinania. Plac Żelaznej Bramy 2, m. 8. 8774

Panny do staniczków zdadne i podręczne potrzebne. Nowy-Swiat 51, mieszka. 14. 8777

Potrzebny na wieś pisarz gospodarczy, doświadczony rolnik, w starszym wieku, pojedynczy. Wiadomość: ulica Hoża 2, sklep rękawiczek. 8787

Potrzebna uzdolniona maszynistka do trykotów. Wiadomość: Krucza 24, m. 25, zrana do godz. 9-ej, po południu od 2—5 ej. 8706

Potrzebna panna do gorsetów zaraz. Nowolipie 47, m. 24. 8677

Panny podręczne i do nauki kapeluszy damskich potrzebne zaraz. Wielka 52. 8666

